

ת.א 22107-06-13

בבית משפט השלום
בירושלים

בענין שבין:

הנתבעים:

1. המועצה האיזורית שומרון
2. גרשון מסיקה

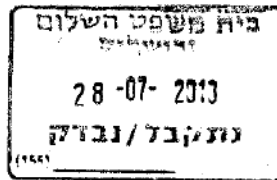
ע"י ב"כ עו"ד נדב העצני ו/או אורית יפת ואח'
ממשרד עו"ד פוריס, העצני, רוזנברג ושות'
מרח' כנפי נשרים 15, ירושלים
טל': 02-6537777, פקס: 03-6597773

-נגד-

הנתבעים:

1. ידיעות אחרונות בע"מ
2. שחר גינוסר
3. רון ירון

כולם ע"י ב"כ עו"ד מ. מוזר ו/או ט. ליבליך
ו/או ת. גליק ו/או פ. מוזר ו/או ש. בריק-חיימוביץ
ו/או ע. זיו אשכר ו/או י. חנין ו/או י. שלמי ו/או
ע. ברג-סגל ו/או ל. ברגמן-רביד ו/או א. טסמה
ו/או ג. בוידיק ו/או ח. הוכחויזר ו/או ר. פרידנרייך
מרח' נמל תל אביב 40, ת.ד 300, תל אביב, 61002
טל': 03-542370, פקס: 03-5442375

כתב הגנה

הנתבעים מתכבדים להגיש לבית המשפט הנכבד את כתב הגנתם כדלקמן:

הקדמה

1. תביעה זו עוסקת בפרסום תחקיר עיתונאי אחראי ורציני, שעשו הנתבעים במסגרת חובתם העיתונאית והציבורית.
2. הכתבה נשוא התביעה מתארת את הקשר בין ועדי המתיישבים שהוקמו במועצות שומרון ובנימין ב-2008, לבין התפתחות תופעת "תג מחיר", לרבות הניסיון "לגבות מחיר" מצה"ל וכוחות הביטחון. מדובר בנושא שיש בו עניין ציבורי מן המעלה הראשונה והסיקור העיתונאי שלו הוא בגדר חובה מוגנת על פי חוק.
3. הנתבעים יטענו כי בידיהם מסמכים רבים והוכחות לאמיתות הטענות בכתבה, אשר שומטות את הקרקע מתחת לטענות התביעה, לפיהן "אין ולא כלום" בין ועד המתיישבים נשוא הכתבה, אשר אותו ייסדו ומימנו, ובין תופעת "תג מחיר" הידועה בקרב המתיישבים גם כ"עברות הדדיות".
4. "ועד מתישבי שומרון" (להלן: "הוועד") הפועל במימון התובעת 1 ושהוקם על ידה, הוציא תחת ידיו מסמכים שיש בהם, במפורש או במשתמע, בין היתר, עידוד להפרות סדר נרחבות, להצתת שריפות (!) שהעלו באש עצי זית, ואף לפגיעה בערבים.
5. עובר לפרסום ביצע הנתבע 2 תחקיר רציני ומעמיק, לרבות איסוף מסמכים שהוועד עצמו ניפק, איסוף מידע, ואף קיים פגישות ושיחות עם מתיישבים ועם גורמי ביטחון.

H:\MyDocs\ידיעות אחרונות\מסיקה נ ידיעות אחרונות\כתב הגנה מסיקה - להגשה 28.7.13.docx

6. הנתבעים יטענו, כי הנתונים ידועים היטב לתובעים, ולכן מטרת ההליך בתיק זה היא לנסות ולהניא את הנתבעים ממילוי חובתם כעיתונאים. מהתנהלות התובעים ברור, כי הם מבקשים למנוע גם מעיתונאים נוספים לדווח ולקיים דיון ציבורי, ולכן הפיצו בכלי התקשורת עוד לפני הפרסום (!) והתביעה דברי דיבה חמורים אודות הנתבע 2 והנתבעת 1.
7. התמיהה לנוכח החלטת התובעים לנקוט הליך משפטי מקבלת משנה תוקף לאור העובדה שלתובעת 1 הוגשו "דוחות פעולה" מטעם הוועד אשר לגביהם, נאמר למנכ"ל המועצה ולגזברה (אשר פאחן וגיוש גולדשמיט) שבהם יש אינדיקציות לכך שכספי התובעת 1 מממנים פעולות "תג מחיר". בנסיבות אלה, אין ממש בניסיון התובעים להתחסד.
8. זאת ועוד: הפרסום נשוא התביעה מקל עם התובעים, לאור המידע שהתגלה אך ימים ספורים לאחר פרסום הכתבה, אודות "סיוע" מצד בכירי הוועד למורשעים בפרשה חמורה, הידועה כ"תג מחיר" בחטמ"ר אפרים. המורשעים בפרשה זו הסתייעו במידע שהגיע מבכירי הוועד ומדובר התובעים עצמו. דובר התובעים מסר לפני הפרסום לנתבעים מידע שגוי ומטעה אודות הפרשה, שהייתה בעין הסערה הציבורית לפני הגשת כתבי אישום. לדברי הדובר, החשודים (לימים – נאשמים ומורשעים) אינם מיהודה ושומרון אלא מירושלים.
9. יודגש, כי פרשנות התובעים לפרסום היא מפליגה, בלתי מוצדקת וסובייקטיבית, וממילא אין לה נפקות על פי דין. התביעה מעלה טענות משוללות נפקות, המתייחסות למידע שכלל לא הופיע בכתבה. פרשנותו של הפרסום נקבעת על ידי בית המשפט, העומד בנעלי האדם הסביר, ואין להביא ראיות ולטעון בפני בית המשפט הנכבד דברי פרשנות לפרסום ומשמעותו.
10. הנתבעים סבורים כי השימוש שעושים התובעים בכספי ציבור, על מנת להגיש תביעת לשון הרע זו, למרות ידיעתם הברורה כי התחקיר מבוסס היטב, מעמיק ואחראי בכל קנה מידה, הוא מעשה בלתי ראוי, בלשון המעטה.
11. הדרישה העולה מכתב התביעה, לפיה על הנתבעים להסתמך על מסמכים כאלו ולא על אחרים – אין לה כל בסיס. התובעים יודעים היטב שתפקיד העיתונות הוא לדווח על מידע חדש כאשר ערכו הציבורי רב. קומץ המסמכים שהחליטו התובעים, מטעמים השמורים עמם, לא להעביר לפני הפרסום – אינם סותרים את האמור בכתבה, הם נכתבו ב"כפל לשון", לכל הפחות, וחלקם מכילים **מסרים קשים ביותר נגד צה"ל**. כך למשל כוחות הביטחון כונו במסמכים "כוחות ההרס"; הושמעו קריאות ל"מניעת יציאה חלקה" (ממש כד"ל) של חיילי צה"ל וקציניו; ויצאה קריאה לעודד "תיכונד" ואף "מאבק עיקש" נגד צה"ל וכוחות הביטחון (!). עם זאת, אין מסמכים אלו מתייחסים לעניין בו עוסקת הכתבה: הטיעון הנורמטיבי לפני יש להימנע מפגיעה בפלסטינים או רכושם ולהימנע מפעולות שיטילו "עומס כבד" על חיילי צה"ל ועל קציניו.
- הוועד תומך ב"תג מחיר" = "ערבות הדדית"**
12. הוועד במימון ובתמיכת התובעים, מעודד מדיניות של "**ערבות הדדית**" – המוכרת גם בשם: "**תג מחיר**".
13. מפאת חשיבות הנושא, יפרטו הנתבעים כמה עניינים מרכזיים, לרבות משמעותו של "תג מחיר"/"ערבות הדדית", וכיצד נתפשה תופעה זו בקרב חלק מציבור המתיישבים.
14. כפי שהובחר בפרסום נשוא התביעה, אין ספק שרוב מוחלט של תושבי המועצה התובעת הם אזרחים נורמטיביים המקפידים לשמור על החוק, שאינם סבורים כי יש לבצע הפרות המוניות של החוק. כפי שעולה מהפרסום נשוא התביעה, דווקא עובדה זו הקשתה על הוועד שייסדו התובעים, שפעילו ביקשו לטרפד את פעולות האכיפה שנקטו הרשויות, ועל כן הכריז הוועד על "**שינוי צורת המאבק**", כמפורט בהמשך.

15. בקליפת אגוז, לאחר ההתנתקות מרצועת עזה, שררה בקרב חלק ממתיישיבי יהודה ושומרון תחושת כישלון, ועל רקע זה נולדה היוזמה להפוך פינוי מאחזים בלתי חוקיים ביהודה ושומרון למשימה בלתי אפשרית עבור כוחות צה"ל ורשויות החוק. מובילי היוזמה ביקשו לטרפד אפילו פינוי מבנים בודדים שאינם חוקיים (שהוגדרו על ידם כ"מוצבים קדמיים", זאת, כחלק ממאבק נרחב ועקרוני), על ידי התססת אזורים שונים ביהודה ושומרון, בפעולות שיטילו עומס כבד במיוחד על צה"ל, כוחות הביטחון והמשטרה.
16. היטיב לסכם את הדברים עורך העיתון "בשבע" במאמר מערכת שפרסם בסמוך לאחר תחילת פעולות "תג מחיר": "...בשכונות האחרונים החלו מספר גופים להפעיל מדיניות מאבק המכונה 'ערכות הדדית' או 'תג מחיר'. הנקטים בשיטה זו נוהגים לצאת לפעולות מחאה נרחבות ולהכעיר את השטח בכל עת של פעילות שלטונית עוינת (להלן: פש"ע) ביישובים ובמאחזים. מחוללי שיטת המאבק הזו מבקשים להפוך כל פש"ע מאירוע נקודתי מוגבל לאזור שבו בחרו השלטונות לפעול, לאירוע מתגלגל שיוצר מוקדי חיכוך ומעסיק את הצבא והמשטרה בכמה שיותר מקומות. הרעיון הוא שבסופו של דבר יתייחסו השלטונות אל הרס המאחזים כאל כאב ראש אחד גדול שנוקו רב מתועלתו" (כל ההדגשות לעיל ולהלן אינן במקור, הח"מ).
- מצ"ב מאמר המערכת מסומן כנספח "א"
17. התובעים יודעים על המסמכים מהם ברור כי הוועד תומך בפעולות הנ"ל ל"הבערת השטח", ובכל זאת, לא גילו זאת בכתב התביעה.
18. במודעה שפורסמה בעיתון של מועצת קדומים משבח הוועד שנוסד וממומן מכספי ציבור, על ידי המועצה – התובעת, מעשי הצתת שריפות בהם הועלו באש מטעים של עצי זית, 'כרוגמה אמיתית שגבולות המאבק נקבעים על ידי המתיישבים'.
- מודעת ה'עדכון' של ועד התובעים, המשבחת הצתות מצ"ב כנספח "ב".
19. במודעה המסומנת כנספח "ב", אשר פורסמה ביום 28.6.08 נכתב: "כיום המישי בשבוע שעבר טז סין (19.6) 4.000 לפנות בוקר פטטה המשטרה והיס"מ על הישיבה ביצהר לאחר חיפוש ותשאול ולאחר שלא נמצא מאומה הרסה המשטרה מחסן פנתה להרס קרוון, של זוג צעיר העומד להינשא. הקרוון כגבעת שקד כמורה כמורה יצהר. במקום התפתח עימות אלים שבסופו הרסה המשטרה את הקרוון אחרי שלא הצליחה להעלותו על המשאית. תוך כדי אירוע נחסמו צירים בסביבה ולאחר מכן פרצו שריפות רבות. זו רוגמה אמיתית שגבולות המאבק נקבעים ע"י המתיישבים [...]."
20. יודגש כי לפני הפרסום שוחח הנתבע 2 עם יו"ר הוועד, בנימין קצובר, שהבטיח לו להתראיין בנושא תג מחיר אם יציג בפניו מסמך המלמד שהוועד משבח הצתת שריפות. אולם לאחר שנמסר לו תוכן המסמך התחרט בנימין קצובר, הבהיר שלא יתייחס לעניין, ומיאן להסבירו אפילו בשיחת רקע שהוצעה לו. די במסמך זה ובמסמך רחב אחר שהובא בכתבה, כדי לשמוט את הקרקע מתחת לטענות התובעים, אולם הנתבעים יביאו להלן מסמכים נוספים המדברים בעד עצמם.
21. בפרסום רשמי של ועד מתיישיבי השומרון המסומן להלן כנספח "ג" מסביר הוועד את חוסר התועלת בשמירת החוק, ומציין ש"גם אם נעשה הכל כדת וכדין, עדיין הפוליטיקה או הרצון לעקור אותנו חוקים מהכל". הוועד מציג "שאלות קשות" כהגדרתו, אודות פינוי מאחזים, ומשיב עליהן במסרים ברורים. "מה זה שייך לחסימת כבישים?" הוועד תוהה במסמך לגבי פינוי מאחזים, "מה זה שייך לפגיעה בערבים?" מדובר בפעולות מובהקות שמאפיינות את המעשים המכונים 'תג מחיר', או 'ערכות הדדית', ותשובת הוועד מדברת בעד עצמה: בהקשר לשאלה על פגיעה בערבים נספח "ג" אינו מותיר ספק, "אנו כוועד קוראים לציבור עוזרים בארגון, מיידעים".
22. הוועד מעודד בנספח "ג" את הפרת החוק ובמענה לשאלה על פגיעה בערבים וחסימת כבישים מבהיר: "אנחנו מאמינים שגבולות המאבק רחבים".

23. הנתבעים סבורים שהשאלות והתשובות בנספח "ג" מדברות בעד עצמן. הוועד, הממומן בכספי ציבור, לא מסתיר את ה"הצדקה" שלו לפגיעה בערבים ולחסימת כבישים (המהווה הפרת חוק). לזעתם, ההצדקה היא היעדר אפשרות אחרת להיאבק בפנינויים: "האמת, לא מצאנו מה הנוסחה הגואלת לשמור על הארץ שלנו", והיא בגדר נימוק להפרת חוק.
24. נספח "ג", שאותו הנפיק, ניסח והפיץ הוועד מצטרף למסמכים אחרים המצויים בידי הנתבעים, ומוכיח כי התובעים אינם יכולים לטעון שאינם מודעים לקשר בין הגוף שהם ממנים לבין פעולות "תג מחיר". המסמך מסביר גם את הסירוב לגנות פגיעה בערבים במסגרת "תג מחיר", מדיניות שנוקט בה יו"ר הוועד בנימין קצובר. הסירוב לגנות פגיעה בערבים ראוי לכל גנאי, וליו"ר הוועד, שהתובעת ייסדה ומממנת, גרסאות שונות ומופרכות בניסיונו לתרץ זאת. בנספח "ג" הנימוק הוא שהוועד איננו אפטרופוס על אלו הפוגעים בערבים, חרף העובדה שפעילי הוועד "עוזרים בארגון", כלשון הוועד בנספח זה. הם טוענים: "איננו שופטים, איננו מגנים ואיננו מחלקים צל"שים".
25. זהו נוסחו של נספח "ג": "ערבות הדדית. כן, יש המכנים זאת "תג מחיר". אנו מאמצים יותר את ההגדרה של "ערבות הדדית". כאשר פוגעים ביישוב או במבנה ביישוב כרחבי יש"ע, לא פוגעים רק בנקודה מסוימת. פוגעים במאמצינו להיאחז ביהודה ושומרון, לפתח את היישובים שלנו, לחיות חיים נורמלים של בנייה וצמיחה. ... מה זה שייך לפגיעה בערבים? שאלות קשות הנוגעות להתנהלות שלנו בוועד מתיישבי השומרון. אנו כוועד, קוראים לציבור, עוזרים בארגון, מיידעים.
- אין לנו אפטרופוסות על היישובים, איננו שופטים לא מגנים ולא מחלקים צל"שים וגם האמת, לא מצאנו את הנוסחה הגואלת מה ישמור על הארץ שלנו ולכן אנו מאמינים שבכוללות המאבק רחבים. [...] אפשר לרדת לצומת הקרובה להתפלל או שלא, לחסום או שלא, לרדת לצומת כשפלה, עם שלטים או בלי, לחסום, או לא. אפשר להחליט שיורדים ומטיילים באזור כאנשים חופשיים כארצם, המשטרה תגיע מהר, גם זה חשוב, לדעת שכל פגיעה היא פגיעה פורצת גבולות. ניתן להושיט יד, ניתן להגיב, ביצירתיות, בדרך המתאימה לכל ציבור".
26. בעמוד הפייסבוק הרשמי של ועד מתיישבי השומרון (שהעתקו מצ"ב ומסומן "ד") כתב האחראי מטעם הוועד את הדברים הבאים: "כולם מדברים רק על התסרוגות של תג מחיר: פגיעה בחפים מפשע, פגיעה בתרמית של מדינת ישראל וכו'... [...] מה עם היתרונות? מה הם הרווחים שמפיקים מכך מבצעי תג מחיר? [...] ומה עם הביטחון האישי? האם כדאי לגנות את "תג מחיר" ולחיות תחת טרור ובקבוקי תבערה, כפי שמתנהלים חיי היום יום בשנה האחרונה של המתנחלים ביישובי גב ההר? בתוך גדרות, פטרולים של חיילים וציפיה שאולם הפעם ניצן אלון לא יבליג? או עדיף לחיות כמו תושבי היישוב יצהר, שחיים בביטחון, ללא צורך בגדרות ובמקום זאת מי שחי בפחד בתוך גדרות ופטרולים הם דווקא הערבים?".
- מצ"ב תדפיס העמוד מסומן בנספח "ד"
27. במודעה המיועדת לתושבים, החתומה על ידי בנימין קצובר, יו"ר ועד מתיישבי השומרון, מטה "חומש תחילה" ואיציק שדמי, יו"ר ועד מתיישבי בנימין הקשורים קשר הדוק ופועלים יחדיו, נכתב במפורש (מצ"ב ומסומן בנספח "ה"): "ערבות הדדית כמפתח לניצחון". "בימים אלו מתבצעת סדרת פעולות הרס המאחזים בשומרון, בנימין ויהודה. שיטת העבודה של הכוחות היא הגעה שקטה למאחז, הריסה מהירה לפני שמתפתחת מחאה, ונסיגה זריזה. נסיון העבר מלמד אותנו שהנעת ציבור גדול להגיע למאחז בתנאים כאלה מאזורים מרוחקים הוא מבצע כמעט בלתי אפשרי. רוב הציבור לא יגיע בזמן, ואלו שיגיעו, לרב כבר לא יוכלו להכריע את המאבק לטובה. הגיע הזמן לשנות את צורת המאבק! במקום לרכוש את המאבק לנקודת המאחז בלבד, יש לפזר אותו גם על פני נקודות רבות ככל הניתן. כל צומת של יישוב מאחז חדש ליד יישוב או המרחב הפתוח בכלל, הם יעד נכון ומעשי למאבק. בפועל,

חסימה של מספר צמתים, בניית מאחזים וטיולים של בני נוער במקומות לא שגורתיים בו זמנית, תגרום לעומס אדיר על כוחות ההרס ליצירת מאבק רב גזרות, חוסר שליטה של השלטון על הנעשה ובטווח רחוק הבנה שפעולות כאלו בלתי אפשריות". יודגש, כי חסימת צמתים, אשר לה קורא הוועד במופגן היא עבירה על סעיף 490 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מצ"ב המודעה מסומנת כנספח "ה"

מצ"ב כתב אישום והדאה במסגרת עסקת טיעון בעבירה של חסימת כביש מסומן כנספח "ג"

28. התובעים יודעים על עמדה זו ועל הפרסומים הללו. טענתם כאלו מדובר ב"פרסומים נידחים", מוטב היה שלא תועלה כלל. כך למשל, בכתבה שפורסמה בערוץ 7 (כלי תקשורת הנפוץ בקרב תושבי המועצה שהיא התובעת 1), פורסם אודות הקשר בין יו"ר הוועד שמממנים התובעים, לבין "תג מחיר", (מצ"ב ומסומן כנספח "ז") בדווח זה נכתב שכנס "המאבק הנחוש" יערך בהשתתפות בנימין קצובר, וש"חלק מפעילות המטות היא ערבות הדדית הידועה גם כתג מחיר".

מצ"ב הכתבה מסומנת כנספח "ז"

29. מתכנית העבודה שצורפה כנספח 2 לכתב התביעה, נשמטו עמודים (והנתבעים מבקשים להניח שהדבר לא נעשה במכוון), בהם נכתב בין היתר, במפורש כי: "מצורפת כזה קריאת ועד המתיישבים (בעמוד הראשון) בהתימת של רבני ויו"ר מוכיחויות היישובים (בעמוד האחורי) "ערבות הדדית"!"

30. בחלק שלא צורף לתביעה, כונו אנשי הביטחון "כוחות ההרסה", והפעילים נדרשו לטרפד "יציאה חלקה" של הכוחות - קרי, חיילי צה"ל. כן נכתב: "בסיום האירוע, יושבים המפקדים ומסכמים אותו. חשוב מאוד שבסיכום זה יהיה ברור, שכל ניסיון הריסה כולל עימות בצמתים ראשיות [...]".

מצ"ב המודעה המלאה מסומנת כנספח "ח"

31. באתר האינטרנט של ועד מתיישבי השומרון נכתב: "הקמת ועד מתיישבי השומרון היא מעבר ממגננה להתקפה. הסתיימו הרדיפות הפוליטיות, העקירות והפינויים".

מצ"ב העמוד הרלוונטי מהאתר מסומן כנספח "ט"

32. לאור האמור, ולאור עוד פרסומים ברורים של הוועד לבדו, או ביחד עם עמיתיו ל"מטה המשותף" (ועד מתיישבי בנימין, ועד מתיישבי השומרון ומטה "חומש תחילה"), כל טענות התביעה כאילו "אין ולא כלום" בין הוועד שמממנים התובעים לבין "תג מחיר", או כאילו "אין כל קשר" בין הוועד לבין "תג מחיר" - היא טענה מוזרה, בלשון המעטה, שיש בה משום ניסיון התחמקות מאחריות. העובדה שהתובעים והוועד אינם מגנים את התופעה בכל פה, כפי שראוי שגוף ציבורי ינהג, אלא שומרים, במקרה הטוב, על עממות כשהוועד אף מסביר את היתרונות בפעולות "תג מחיר" ב"כפל לשון", ראוי לדיווח רחב ואף לביקורת, כפי שעשו הנתבעים.

33. התובעים ממשיכים לממן מכספי ציבור את הוועד, למרות שפירסם במוצהר, בגלוי, וביודעין, עידוד לפעולות החמורות שתוארו מעלה, בין אם הן כוללות פגיעה באזרחים ערבים חפים מפשע או הטלת "עומס אדיר" על כוחות הביטחון במטרה למנוע ביצוע פעולות חוקיות שהוטלו עליהם.

34. העידוד האקטיבי של פעולות אלו, יחד עם העדר הגיוני של "תג מחיר" מעבירים מסרים ברורים לציבור. מסרים אלו מתחדדים גם לנוכח העובדה כי התובעים בחרו לתפקיד ייצוגי, כ"מנהל יחידת קשרי החוץ" של התובעת 1 וכיועץ אסטרטגי לתובע 2, את מר דוד העברי, או בשמו הקודם - דוד אקסלרוד, המוכר בשל המוניטין שלו כמי ששיבח את רצח ראש הממשלה רבין, וכאחד מראשי תנועת "כהנא חי" אשר הוכרזה רשמית כארגון טרור. יום לאחר רצח ראש הממשלה יצחק רבין אמר העברי/אקסלרוד לכתב רדיו: "כל כלב ביגוי יזמו, מה אתה רוצה". לשאלת הכתב אם לא הצטער על כך שיהודי נרצח, השיב האיש:

- "מתנה לא נכון. זה לא יהודי נרצח. זה בוגד חוסל... חיסול איב זה דבר חיובי" (ציטוט מפסק הדין במ"ח 8390/01 דוד אקסלרוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) מפי כבי הנשיא דאז ברק).
35. העברי/אקסלרוד הורשע לא אחת בעבירות, ובשנת 1995 הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, התפרעות שסופה נזק, התפרצות לבית תפילה ועלבון דת (ת.פ. 1305/93, ע"פ 1710/95 ו-רע"פ 4065/96).
36. זמן לא רב לפני שמונה לייצג את התובעים הורשע העברי/אקסלרוד בהחזקה ובכוונה להפיץ כמות מסחרית של חולצות ועליהן כיתוב גזעני. בית המשפט קבע ב-2005 בערעור על הרשעתו, כי הכנת המסרים שביקש להפיץ "היא המכשירה את הקרקע לנביטתה של הפעילות האלימה עצמה". עוד נקבע בענין פעולת העברי, כי "לא מדובר רק בהסתברות לביזוי או השפלה, אלא בהסתברות לפגיעה בשלום הציבור" (ע"פ 8612/04 העברי נ' מ"י (פורסם בנבו)).
37. למרות עברו, מינו התובעים את העברי לתפקידו הייצוגי במועצה. יודגש כי מינוי זה איננו רק בגדר פגם ב"שם הטוב" ובמוניטין שהמועצה טוענת להם בתביעתה. המינוי הייצוגי הוא גם מסר בוטה של התובעים לתושבים ולצעירי האזור בשאלה מהו היחס הראוי לאלימות, לפגיעה בחפים מפשע, ולהפרות חוק.

התייחסות לסעיפי התביעה

38. מוכחש האמור בסעיף 1 לכתב התביעה.
39. מוכחש האמור בסעיף 2 לכתב התביעה.
40. מוכחש האמור בסעיף 3 לכתב התביעה.
41. מוכחש האמור בסעיף 4 לכתב התביעה.
42. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה.
43. מוכחש האמור בסעיף 6 לכתב התביעה.
44. מוכחש האמור בסעיף 7 לכתב התביעה.
45. מוכחש האמור בסעיף 8 לכתב התביעה.
46. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה. התובעים מציעים לבית המשפט הנכבד פרשנות סובייקטיבית שאין לה נפקות על פי הדין. לאמיתו של דבר, הביטוי "היד שמנענת את העריסה", הוא ביטוי שגור ומוכר, אשר ככל הנראה נבחר לכותר הסרט המוזכר בכתב התביעה בשל היותו ביטוי ידוע, מטבע לשון בן מאות שנים ("היד אשר שולטת בעולם היא היד שמנענת את העריסה").
47. כותרת הכתבה היא אכן פרפראזה על הביטוי, אולם מקור האמירה אינו בסרט ההוליוודי ובתכניו.
48. יש המייחסים את הציטוט ההיסטורי הידוע לנפוליאון בונפרטה, ויש המייחסים זאת למשורר האמריקאי המפורסם וויליאם רוס וולאס. כוונתו המקורית של הביטוי היא לכך שהאישה, ולא הגבר, היא השולטת על גידולם וחינוכם של הילדים – לטוב או לרע. כלומר, על פיה של האישה יישק דבר, ותפקידה בעיצוב דור ההמשך – הוא זה המקנה לה את הכח האמיתי, המניע את העולם.
49. ראה שירו של המשורר וולאס, שזהו אחד מבתיו (כל הבתים מסתיימים באותן שתי שורות: "היד שמנענת את העריסה, היא היד ששולטת בעולם"):

"Infancy's the tender fountain,
Power may with beauty flow,
Mothers first to guide the streamlets,
From the souls unresting grow-
Grow on for the good or evil,

Sunshine streamed or evil hurled,
For the hand that rocks the cradle
Is the hand that rules the world.

50. בהתחשב בכך שחלק ניכר מן התחקיר עוסק בהריסת בנייה בלתי חוקית והפעולות שנקטות על ידי הוועד למנוע הריסה זו שנקבעה בהחלטות הממשלה, ובהתחשב בתפקיד שמיוחס לוועד התובעת, למצער, בעידוד פעולות "תג מחיר" ("ערבות הדדית"), דעת הנתבעים המוגנת על פי החוק, היא שהיה על התובעים, בהיותם גוף ציבורי, אשר ייסד ואף מממן את ועד המתיישבים, לגנות את פעילות "תג מחיר" ו"ערבות הדדית" מכל וכל. לפיכך, נעשה **שימוש מושאל בביטוי הידוע**, המתייחס למי שבידיו הכח למשול.
51. **מוכחש האמור בסעיף 10 לכתב התביעה**. התובעים אינם מצביעים על הפרטים שאינם נכונים **במשפט המצוטט**. התובעת 1 אכן הקימה את הגוף המתקרא "ועד מתיישי השומרון", אשר תמך בפומבי ובכתובים בפעולות "תג מחיר" ואף והעבירה כספים, **מכספי משלם המיסים**, לאותו גוף.
52. **מוכחש האמור בסעיף 11 לכתב התביעה**. ראה האמור לעיל ביחס לכותרת התחקיר נשוא התביעה.
53. המונח "תג מחיר" מתייחס גם ל"מחיר הכבד" שגובים פעילי ימין קיצוני מחיילי צה"ל, וכמובן גם לפגיעה ברכוש ובעצי זית של אוכלוסיה פלסטינית חפה מפשע, מהסוג שהוועד הפועל במימון התובעים מעודד בפרסומיו. המונח מתייחס גם לחסימת כבישים שנועדה למנוע מכוחות הביטחון לבצע תפקידם כחוק. מדובר בפעילות מוצהרת של הוועד, שהיא גם עבירה לכאורה על פי חוק העונשין.
54. הנתבעים אינם מייחסים לתובעים את האחריות הישירה ל"תג מחיר", אולם הכתבה מתארת את הקשר הכספי בין התובעים לבין גוף שפרסומיו מעודדים בידועין פעולות **"ערבות הדדית" – "תג מחיר"**.
55. **מוכחש האמור בסעיף 12 לכתב התביעה**.
56. **מוכחש האמור בסעיף 13 לכתב התביעה**. התובעים יודעים כי פעילות "תג מחיר" איננה רק פגיעה פיזית בחיילי צה"ל, ומודים בסעיף 40 לכתב התביעה, כי מדובר גם בפגיעה ברכוש פלסטינים חפים מפשע. זאת מעבר ל"עומס האדיר" שפעילים קיצונים גובים כ"מחיר" מצה"ל. יודגש כי גם חסימת כבישים היא עבירה על סעיף 490 לחוק העונשין התשלי"ז-1977.
57. **מוכחש האמור בסעיף 14 לכתב התביעה**.
58. **מוכחש האמור בסעיף 15 לכתב התביעה**. הפרסום לא ייחס לתובעים חלק בתקיפת חיילי צה"ל, אלא להיפך: בכתבה הודגש היטב, **כולל בכותרות**, כי כאשר מדובר בחיילי צה"ל, ה"גינני הוא מקיר לקיר".
59. עם זאת, בכתבה הובאה **פירשנות אפשרית**, שהיא בגדר **הבעת דעה מוגנת**, באשר להתדרדרות המצב. הציטוט המלא בענין זה אינו כפי שהביאו התובעים, אלא כדלקמן: "המחיר הוא מה שמשלמים צה"ל המשטרה, שנקלעים ללחץ גדול. העובדה שקצין צה"ל נפגע לאחרונה על ידי פעילי ימין ובסיסי צה"ל הותקפו ישירות יכולה להתפרש כהמשך טבעי למדי".
60. יודגש, כי בכתבה נכתב עוד, כי הוועד הוא "הגוף שכבר ב-2008 החל לקדם את הפעולות שבינתיים התרחבו וידועות כיום כבינוי "תג מחיר". הנתבעים יטענו כי על פי הכתבה – "תג מחיר" כפי שאנו מכירים אותו היום, הוא תולדה של מדיניות חדשה שנולדה בסיוע הוועד, **אשר הוקם וממומן בכספי ציבור**. די בכך כדי להצדיק את הביקורת בכתבה נשוא התביעה.
61. **מוכחש האמור בסעיף 16 לכתב התביעה**. פרשנותם של התובעים לפרסום מופרכת בלשון המעטה, ואין לה נפקות על פי הדין. הנתבעים יטענו כי אין בדברים שפורסמו משום לשון הרע, וכי עומדות לנתבעים הגנות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

62. **מוכחש האמור בסעיף 17 לכתב התביעה.** טענת התובעים הכופרת בנכונות האמור בכתבה מקוממת, על רקע התנהגותם. התובעים בחרו שלא לנצל את שפע ההזדמנויות שניתנו להם לפני הפרסום להעמיד את הנתבעים על "טעויות עובדתיות" כביכול, שהם טוענים להן כעת בתביעה. מידע שנמסר לנתבעים על ידי דובר התובעים, ככל שנמסר, התברר כמטעה ומסולף. על התנהלות התובעים לפני הפרסום יפורט בהמשך.
63. **מוכחש האמור בסעיף 18 לכתב התביעה.** התובע 2 לא "הואשם" בדבר, והנתבעים מלאו את חובתם כשהביאו מידע מדויק ומבוסס על פרויקט הבניה, באופן זהיר העושה חסד עם התובע 2. העובדות יפורטו להלן במענה לפרק בתביעה שכותרתו "הטענות האישיות נגד התובע – מר מסיקה".
64. **מוכחש האמור בסעיף 19 לכתב התביעה.**
65. **מוכחש האמור בסעיף 20 לכתב התביעה.**
66. **מוכחש האמור בסעיף 21 לכתב התביעה.**
67. **מוכחש האמור בסעיף 22 לכתב התביעה.** פרשנותו של התובע 2 לפרסום סובייקטיבית ואין לה נפקות על פי הדין.
68. **מוכחש האמור בסעיף 22(א) לכתב התביעה.** מדובר בפרשנות שאין לה נפקות על פי הדין.
69. **מוכחש האמור בסעיף 22(ב) לכתב התביעה.** מדובר בפרשנות שאין לה נפקות על פי הדין.
70. **מוכחש האמור בסעיף 22(ג) לכתב התביעה.** מדובר בפרשנות שאין לה נפקות על פי הדין.
71. **מוכחש האמור בסעיף 23 לכתב התביעה.** מדובר בפרשנות שאין לה נפקות על פי הדין.
72. **מוכחש האמור בסעיף 23(א) לכתב התביעה.** מדובר בפרשנות שאין לה נפקות על פי הדין.
73. **מוכחש האמור בסעיף 23(ב) לכתב התביעה.** מדובר בפרשנות שאין לה נפקות על פי הדין.
74. **מוכחש האמור בסעיף 24 לכתב התביעה.** הדיווח אודות בנו של התובע 2 הוא בגדר עובדות אמת, שהיה בפרסומן עניין ציבורי רב, וכן מהוות פרסום הבעת דעה מוגנת ו/או ביקורת מוגנת בתום לב, על פי חוק, כפי שיפורט להלן.
75. **מוכחש האמור בסעיף 25 לכתב התביעה.**
76. **מוכחש האמור בסעיף 26 לכתב התביעה.** לו היו מבקשים הנתבעים, כאמור בתביעה, להכפיש את התובעים "בכל מחיר", לא היו חוזרים ומבקשים מהם, **ליתן עובדות שיש בהן כדי לסתור את ממצאי התחקיר נשוא התביעה.**
77. **מוכחש האמור בסעיף 27 לכתב התביעה.**
78. **מוכחש האמור בסעיף 28 לכתב התביעה.**
79. **מוכחש האמור בסעיף 29 לכתב התביעה.**
80. **מוכחש האמור בסעיף 30 לכתב התביעה.** הנתבע 2 הוא עיתונאי ותיק אשר פרסם תחקירים חשובים ומוכרים, אודות גופים ואישים שונים המזוהים עם כל קצווי הקשת הפוליטית. התייחסות מפורטת לדברי הדיבה החמורה שהטיחו התובעים בנתבע 2, כמו גם בנתבעת 1, טובא בהמשך כתב הגנה זה. הנתבעים בוודאי אינם "נרתמים" באופן פסול לצורך עריכת כתבות ותחקירים, אלא סברו בעת הפרסום, ומשוכנעים גם היום, כי קיים עניין ציבורי ראשון במעלה בפרסום אודות גוף הממומן מכספי ציבור אשר פרסומיו מעודדים הפרת חוק, ואף פגיעה בחפים מפשע או ברכושם. הנתבעים סבורים, **כי ראוי שאזרחי מדינת ישראל יידעו מהו ייעדם של כספי המיסים אותם הם משלמים.**
- כתב האישום – פעולת "תג מחיר" בחטמ"ר אפרים**
81. **מוכחש האמור בסעיף 31 לכתב התביעה.**

82. **מוכחש האמור בסעיף 32 לכתב התביעה.** יוסי דגן טען כי האירוע הפלילי הוא באשמת תושבי ירושלים, זאת על סמך דיווח תקשורתי ראשוני, ואף תהא "האם ניר ברקת יצטרך "לתת הסברים"..."? ". כאמור לעיל, בפועל, החשודים דאז (ולמים, נאשמים ומורשעים) היו מיהודה ושומרון.
- מצ"ב הודעות הטקסט מסומנות כנספח "י"י"**
83. העובדות נחשפו במלואן כשהוגש כתב אישום בחודש ינואר 2012 נגד 5 תושבי יהודה ושומרון בעבירות הבאות: **"ידיעות בעלות ערך צבאי"**, **קשירת קשר להתפרעות**, **קשירת קשר לכניסה למקום צבאי**, **קשירת קשר להפרעה לעובד ציבור**, **התפרעות**, **כניסה למקום צבאי**, הפרעה לעובדי ציבור וכן שיבוש הליכי משפט. המרכיבים הללו, ללא ספק, המורים.
- מצ"ב כתב האישום וכן כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון מסומנים כולם כנספח "י"א"**
84. הנספחים לכתב האישום חושפים שלא מדובר רק במידע מסולף שהעביר דובר התובעים, אלא שבנוסף, מארגני הפעולה שהובילה לפגיעה בצה"ל, אשר הורשעו בפלילים בשל פעולת "תג מחיר" - הסתייעו במידע שהתקבל מבכירי הפעילים בוועד המתיישבים. הנספחים המצורפים מלמדים, כי ראוי שהתובעים יימנעו מהיתממות ומהליכי סרק משפטיים.
85. המורשעים הסתייעו במידע שמקורו בין היתר בפעיל הוועד **ידעיה שוהם**, **בבני קצובר יו"ר הוועד עצמו**, **בשיגיא קרייזלר**, **רכז הוועד** (שפועל היום גם בוועד מתיישבי בנימין), ואף בדובר התובעים יוסי דגן, יועצו האישי של התובע 2. זאת למרות טענתו בכתב התביעה שהמידע שמסר, הועבר למורשעים דרך אדם אחר.
- תדפיס ההודעות שצורף לכתב האישום מסומן כנספח "י"ב"**
86. **מוכחש האמור בסעיף 33 לכתב התביעה.** התובעים שכחו שיתרומתו של ח"כ אלקין בהעברת המידע גרה ביקורת ציבורית רחבה בכלי התקשורת. הנתבעים דוחים את הניסיון הציני ללגלג על מעורבותו של ח"כ אלקין בפרשה, במטרה "למזער" את העובדה שהמורשעים הסתייעו במידע שליטתו פעילי הוועד.
87. **מוכחש האמור בסעיף 34 לכתב התביעה.** לאור האמור לעיל, ולאור המידע שיפורט בהמשך אודות התנהלות התובעים. התובעים אינם יכולים לטעון כי הנתבעים פעלו ב"מטרה לפגוע בכל מחיר", השתמשו ב"שיטה" או ב"טכניקת הכפשה" וכיוצא באלו, טענות משוללות יסוד.
88. **מוכחש האמור בסעיף 35 לכתב התביעה.** ה"עובדות" אותן בחרו התובעים להציג בפני בית המשפט הנכבד הן חלקיות, מגמתיות ובחלקן – מסולפות ולא נכונות.
89. **מוכחש בתוקף האמור בסעיף 36 לכתב התביעה.** הנתבעים יטענו כי התובעים, מנימוקים השמורים עמהם, בחרו שלא להביא בפני הנתבעים לפני הפרסום, "עובדות" אלו שבידם. "עובדות" אלו עלות ממסמכים שממילא מכילים ביטויים חריפים נגד צה"ל וכוחות הביטחון (למשל: הכינוי "כוחות ההרס"). "המידע" שהתובעים טוענים לו, לא הועבר לנתבעים חרף ניסיונות כנים ורבים של הנתבע 2, שביקש לקבל מידע אמיתי ומדויק. ה"עובדות" אשר נזכרות בכתב התביעה, לאו עובדות הן, ובידי הנתבעים מידע הסותר אותן לחלוטין.
- טענות התביעה תחת הכותרת: "הטענות בדבר "תג מחיר" "**
90. **מוכחש האמור בסעיף 37 לכתב התביעה.**
91. **מוכחש האמור בסעיף 38 לכתב התביעה.** הודאת התובעים, כי המועצה הממומנת מכספי ציבור, תומכת בעמותת ועד מתיישבי השומרון, היא הנתנת כי הביקורת בכתבה היא בגדר זכות ואף חובה של הנתבעים.
92. **מוכחש האמור בסעיף 39 לכתב התביעה.** הטענה כאילו בין ועד המתיישבים לבין "תג מחיר" אין ולא כלום", או כאילו "אין דבר וחצי דבר" בין פעולות הוועד ורעיונותיו לבין "תג מחיר" – היא מיתממת ואף מקוממת, ואינה מתיישבת עם מסמכים שהנפיק הוועד, המצוטטים ומתועדים בפרסום נשוא התביעה. התובעים יודעים היטב על מסמכים אלו, ויו"ר הוועד אף נתבקש להסבירם הפרסום, ובחר שלא לעשות

זאת. יודגש כי מדברי יו"ר הוועד בראיונות שונים, עולה כי הוא מעדיף להסתיר את נושא המימון הציבורי, וכשבנימין קצובר נשאל בראיון מדוע הוא מארגן ומעודד באופן חסר תקדים חסימות כבישים - פעולות שהביאו להרשעות פליליות, לא הזכיר את מיליוני השקלים שהזרימו לו התובעים, היפוכו של דבר - בנימין קצובר טען הוא יכול לפעול כך כיון שהוועד הוא "גוף שאיננו תלוי ואיננו מחובר לממסד. לא יונק ממנו ולא מושפע ממנו".

להלן קישורית לשמיעת הראיון:

http://www.youtube.com/watch?v=j7HSmx7tOPg&feature=player_embedded

93. בראיון נוסף, הודה בנימין קצובר כי הוועד הוקם על מנת לבצע "פעולות גבוליות מבחינת החוק, שהממסד לא יכול ללכת איתם". במילים אחרות, מר קצובר מאשר בראיון, שהקמת הוועד נועדה לשמש כסות לפעולות שגוף הממומן על ידי המדינה, אינו יכול לנקוט בהן. לכן הוקם הוועד במימון המועצה, שהמדינה מממנת אותה, והוא עומד בחזית, ומבצע פעולות שאפילו לדבריו הן "גבוליות מבחינת החוק".
- מצ"ב הראיון שניתן לאתר חב"ד מסומן כנספח "י"ג"
94. מוכחש האמור בסעיף 41 לתביעה. הטענה כי יו"ר הוועד בני קצובר, "הכהיר שוב ושוב בעל פה ובכתב, כי הוא מתנגד לכל פעילות הנתפסת היום כתג מחיר" אינה נכונה.
95. מדיניותו והתנהגותו של בנימין קצובר, מנוגדת לעמדת נציגי השב"כ (שהוא הרשות המדינית המטפלת בפעולות "תג מחיר") אשר פונים לאישי ציבור ומבקשים לגנות את התופעה בפומבי.
96. בראיון המסומן נספח "י"ג" לכתב ההגנה אמר בנימין קצובר: "נמנעתי לגנות בפומבי את הפעולות האלו, כיון שיש לכך (תג מחיר, הח"מ) רקע. דחפו ציבור שלם לאבד אימון בממסד של המדינה".
97. מהתבטאויותיו של בנימין קצובר בפומבי, ניתן לראות כי לא רק שקצובר סבור שאין לגנות את תופעת "תג מחיר" ומבצעה, אלא שהוא נוקט, במקרה הטוב, "כפל לשון" לצד הסתייגות רפה, ובאותה נשימה משמיע הסברים על יתרונות תופעת "תג מחיר".
98. על אף עברו כחבר כנסת, בני קצובר התבטא לא אחת בקשר לשלטון החוק ומדינת ישראל, באופן חמור ובלתי ראוי: "הייתי אומר שכיום לדמוקרטיה הישראלית יש תפקיד אחד מרכזי והוא להיעלם מהשטח. הדמוקרטיה הישראלית סיימה את תפקידה והיא חייבת להתפרק ולהתכופף בפני היהדות". (ראה נספח "י"ג" לעיל).
99. החלטת התובעים להזרים מיליוני שקלים לגוף בניהולו של בני קצובר היא בלתי ראויה. הביקורת על הזרמת כספי ציבור לגוף בניהולו, מתבקשת גם לנוכח התקפותיו על מערכת המשפט ועמדתו כי "הבעיה האמיתית היא שישנה אפליה גזענית קשה בבית המשפט העליון נגד יהודים". עניינים אלו ואחרים, שלא הובאו בכתבה, מצביעים על כך שהנתבעים לא מיצו בחומרה את הביקורת על התובעים.
100. מוכחש האמור בסעיף 42 לכתב התביעה.
101. מוכחש האמור בסעיף 42(א) לכתב התביעה. הנתבעים יטענו עוד, כי התובעים צרפו כרוז זה באופן חסר חלקו הנוסף, החסר, שהובא בכתב הגנה זה, אינו עושה חסד עם טיעונם המתחסד ותמיתמם של התובעים.
102. מוכחש האמור בסעיף 42(ב) לכתב התביעה.
103. מוכחש האמור בסעיף 42(ג) לכתב התביעה.
104. הנתבעים יטענו כי בתחקיר לא נכתב שהנתבעים מסרבים לגנות את תופעת "תג מחיר", ולא נכתב שהמועצה איננה מגנה פגיעה בערבים, או ברכוש ערבי. נכתבה העובדה הפשוטה, שעליה אין מחלוקת: דובר המועצה לא העביר לנתבעים דוגמאות לטענה בדבר גינוי הפגיעה באזרחים פלסטינים, למרות שנתבקש לעשות כן. אלו עובדות אמת, והנתבעים מחויבים להביאן בפני הקוראים. הדברים מקבלים

- משנה תוקף**, לאור העובדה שבמקום להביא דוגמאות לגינוי כפי שנתבקש, מסר יוסי דגן לנתבע 2 טרם הפרסום ש"לא נכון לנזוף תקשורתית בנוער ההתיישבות באופן אוטומטי על כל אירוע אליס או לא חוקי" (ראה תדפיס הודעות המצ"ב לכתב הגנה זה כנספח "י")
105. **מוכחש האמור בסעיף 42(ד) לכתב התביעה. ההודעה המצורפת תוקפת בחריפות את צה"ל**, והתובעים בחרו מסיבות השמורות עימם לא להעבירה לפני הפרסום.
106. **מוכחש האמור בסעיף 43 לכתב התביעה**. אין מדובר בהתבטאויות נידחות של נושאי תפקידים זוטרים. מדובר בפרסומים רשמיים של הוועד לציבור באופן מכוון ומזוהה לפעולה. הפרסומים מעבירים מסר ברור לגורמים קיצוניים ביישובי הנתבעת אשר חלקם מפריס את החוק, ומצטרפים לתיעוד נוסף שבידי הנתבעים, המוכיח כי לא רק שהוועד אינו מגנה פעולות "תג מחיר" ו"ערבות הדדית" אלא גם מעודד אותן.
107. הליך משפטי זה ממילא לא נועד לעסוק בשאלת האחריות לתג מחיר, אלא בשאלת אמינות הפרסום והמידע בכתבה נשוא התביעה. אין מחלוקת שהתובעים העבירו כספי ציבור לוועד שפעילותו מפורטת בכתב ההגנה, וגם אם לנתבע 2 יש דעה על האחריות (הציבורית) לכך, היא לא נכתבה. בפרסום צוין שייתכן כי ראש המועצה "אינו מבין למה נועדו מאות אלפי השקלים שהעביר, ובעיקרון, כמובן, גם זאת אפשרות".
108. לאור האמור לעיל, יטענו הנתבעים כי אין ממש בטענת התובעים כאילו הם "וידאו ודא היטב שהמדיניות הכוללת של כל גופי המועצה, כמו גם כל גוף הנתמך על ידי המועצה, נערכת במסגרת החוק".
- הטענות אודות בנו של התובע 2**
109. **מוכחש האמור בסעיף 44 לכתב התביעה**, הנתבעים יטענו כי אין יסוד לטענת התובעים כאילו "ההקפאה אינה קשורה כלל לפרוייקט".
110. **הנתבעים יטענו, כי אין חולק, שבמשך כחודשיים, הונפה חרב ההקפאה על הפרוייקט אותו קידם בנו של התובע 2. בנו של התובע 2 לא רק "הועסק" בחברה, ובשיחה עם הנתבע 2 אישר בעצמו כי הוא יזם את הפרוייקט, שבו עשרות (!) מגרשים לבניה.**
111. התובע עצמו השתמש בבנו בכלי התקשורת, בניסיון לתאר את נזקי ההקפאה אותה תקף כ"תכנית שטנית". לדבריו הבן אינו רשאי לבנות את ביתו. הפרסום נשוא התביעה, חושף כי אין מדובר בבית אחד בלבד, אלא בפרוייקט גדול שיזם הבן, ובו זכויות בניה בעשרות (!) מגרשים. טענות התובעים הן בגדר פרשנות סובייקטיבית שאין לה נפקות על פי הדין, ויתר על כן, הפרשנות אינה עולה בשום צורה מהתחקיר נשוא התביעה.
112. כפי שנכתב בפרסום, בנו של התובע 2 הציג עצמו כשותף בחברת "אבני יסוד" שפיתחה וקידמה את הפרוייקט. אין מחלוקת שבנו של יו"ר המועצה נהג בחברה זו "מנהג בעלים", כפי שעולה גם מהמסמכים שאת אמיתותם אישר בעצמו לפני הפרסום.
113. **מוכחש האמור לסעיף 45 לכתב התביעה.**
114. **מוכחש האמור בסעיף 46 לכתב התביעה.**
115. **מוכחש האמור בסעיף 47 לכתב התביעה**. אין אמת בטענת בא כוחו של התובע 2 כאילו "למרשי לא היה כל קשר, ישיר או עקיף, לטיפול בפרוייקט בניה זה" (מתוך מכתב בא כח התובעים מיום 21.2.2012 אשר צורף כנספח 6 לכתב התביעה). התובע סיע ישרות לבנו היזם בעניינים שונים באותו הקשר, כולל במחלוקת כספית חריפה מול חברת מקורות, תוך שהוא גורר לעניין גם את לשכת שר התשתיות הלאומיות!
- מכתבו של התובע 2 שהעתקו נשלח לשר התשתיות הלאומיות מצ"ב כנספח "י"ד"**
116. תגובת התובע 2 לפיה הוא היה זה אשר פנה מיוזמתו ל"אמנה" וביקש ממנה לטפל בפיתוח היישוב תפוח, הובאה בכתבה.

תום ליבם של הנתבעים

117. בבחינת תום ליבם של הנתבעים, יש לשקול לא רק את התחקיר המקיף, איסוף החומר המאסיבי, ההפצרות לקבל עוד מידע מהתובעים, הצלבת המידע עם מקורות שונים והעבודה העיתונאית שנעשתה על מנת לחבא את העובדות כהווייתן, יש להתייחס **למידע אשר לא נכנס לכתבת**, שלא החמירה עם התובעים למרות המידע שהיה בידי הנתבעים עובר לפרסום הכתבה.

- א. עדויות אנשי האו"ם על נפגעי "תג מחיר" לאחר שהועד יוזם פעולות "ערבות הדדית" בתגובה לפינוי מאחזים (ראה דו"ח מצ"ב - המשרד לעניינים הומניטאריים בקישורית הבאה: http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_settler_violence_fact_sheet_2009_11_15_hebrew.pdf).
- ב. המסר שמעבירה הנתבעת לתושביה ולצעירים, בכך שבחרה דווקא במר דוד העברי (אקסלרוד), אשר הורשע בפעולות חמורות, כולל אלימות והסתה, ושיבח בחום את רצח רבין, לתפקיד מנהל יחידת קשרי החוץ של המועצה.
- ג. מידע על האירועים האלימים ב-26.7.2010 בין פלסטינים וישראלים, כולל הצתות ופגיעות הדדיות ("תג מחיר") שבוצעו באותו יום שבו יזם הוועד פעולת מחאה לגיטימית כהגדרתו.
- ד. ביקורת על מידע מטעה שאיננו אמת שאותו העביר דובר התובעים.
- ה. פעולות בניגוד עניינים מובהק של יו"ר המועצה בקשר לעסקי הנדל"ן של בנו.

התנהלות התובעים לפני הפרסום

118. עובר לפרסום, ביקש הנתבע 2 לערוך ברור מקיף מול התובעים, כולל בקשות חוזרות לקבלת נתונים.
119. על התשובות, אשר מעביר דובר רשמי של גוף הממומן מכספי ציבור, **להיות מדויקות ונכונות**. ההתנהלות מול הדובר, יוסי דגן, לא עמדה במבחן זה.
120. כפי שמקובל, הוצע לתובעים להבהיר עובדות בעניין "תג מחיר", גם בשיחות רקע, וזאת כדי שעמדתם תובהר. אולם מר דגן לא נעתר גם להפצרות אלו של הנתבע 2.
121. למען הסר ספק, נתבע 2 תבהיר היטב בשיחה הראשונית שקיים עם דובר התובעים, **שאין כל טעם להעביר מידע לאחר הפרסום, וראוי לגוף ציבורי להעביר דוגמאות שבידו לפני הפרסום**.
122. ביום 24.12.12 העביר הנתבע 2 מסמך עם שאלות לתובעים, וביום 27.12.12 התקבל מענה ממר דגן. הכולל תשובות רבות שהוכחו כמסולפות ולא מדויקות. לפיכך ביום 28.12.12, כתב הנתבע 2 למר דגן בשנית, והבהיר את הצורך במתן מענה מלא ומדויק: "אנא השתדל לדייק בתשובתך. אתה יכול כמובן להעביר לפרסום תגובה המדגישה רק את האמת שלך, אבל לא במקרה הצעתי לך לקיים גם שיחת רקע לא לפרסום. בעיקרון, מידע לא אמין בתגובה, חצאי אמיתות וכיוב' אינו מאפשר להסתייע כתשובה כדי לבדוק טענות שהועברו לי".
123. ביום 29.12.12 השיב שוב יוסי דגן ומסר תשובות לא מדויקות. מצד אחד טען כאילו האמת חשובה לו ואף הבהיר כי לא יהסס לפעול משפטית: "אנו נעקוב אחר הנכתב בכתבה, באופן מדויק, ונעמוד בכל דרך, משפטית ואחר, על שמו הטוב של ראש המועצה האזורית שומרון". מאידך, סירב בתוקף לסייע בבירור האמת, ביעילות, וסירב כאמור אפילו לשיחת רקע.
124. בתגובה לכך, כתב הנתבע 2 למר דגן ביום 29.12.12 כך: "שלום יוסי. תודה על המידע, מבדיקה שערכתי, נדמה לכאורה שחלק ניכר מהעניינים המופיעים בתגובותיך, אינם מדויקים. כאמור, אשמח לברר במהירות בשיחת רקע בעל פה. מצ"ב חלק מהעניינים בהם נדרשת להערכתך הבהרה [...]".
125. במקום איום בבחינה מדוקדקת "**בדוך משפטית ואחרת**" אחרי הפרסום, היה על התובעים למלא את חובתם כגוף ציבורי לפני הפרסום, למסור מידע מדויק ולמלא תפקידם בשקיפות.

126. העובדה שהדובר מטעם התובעים **סירב לקיים אפילו שיחת רקע טלפונית לצורך בירור בנושא "תג מחיר" או לערוך פגישה בנושא, שומטת את הקרקע מתחת לתענת התובעים כאילו הבהירו את ה"אמת" לנתבעים, ומחזקת את טענת הנתבעים כי פעלו בתום לב.** ביום 29.12.12 (בשעה 21:09) השיב מר דגן לשאלות שהועברו לו בתשובה מסכמת: "מעבר לאמור לעיל, אנו מיצינו את התכתבויות הסרק בינינו".

127. **על רקע זה זוחים הנתבעים בתוקף את הטענה התמוהה, כאילו הם "נמנעו לנקוט באמצעים עיתונאיים מקצועיים אלמנטריים, כדי לבחון את התיזה שהעמידו".**

התכתובות בין הנתבע 2 לבין דובר הנתבעת מצ"ב בזאת כנספח "ט"ו".

התנהגות התובעים בהקשר לפרסום

128. במקום להעביר מידע ודוגמאות לפני הפרסום, התובעים יזמו כתבות באתר "וואלה" יום לפני הפרסום (5.1.12), ובערוץ 7 יום לאחריו – בתאריך 7.1.12, ובהן דברי דיבה קשים נגד הנתבע 2 והנתבעת 1. עוד נכתב כי ראש המועצה האזורית שומרון, גרשון מסיקה, יו"ר ועד מתיישבי השומרון בני קצובר, יחד עם יו"ר ועד מתיישבי בנימין סא"ל במיל' איציק שדמי, עומדים לתבוע את "ידיעות אחרונות" בסכום של מיליון ש"ח בשל "**הוצאת דיבה המורה**" כביכול. לאחר פנייה אל מערכת אתר ערוץ 7, הוסרה פסקה המשמיצה אישית את הנתבע 2.

מצ"ב הכתבה המקורית והמתוקנת מסומנות כנספחים "ט"ז"ו-י"ז"י" בהתאמה הכתבה באתר וואלה! מסומנת כנספח "י"ח"

129. יש בפניה זו לתקשורת כדי ללמד על מניעה של התובעים, ועל ניסיונם להערים מכשולים בפני עבודתם העיתונאית של נתבעים. לנתבעים ידוע כי המכתב שהגיע אל כלי התקשורת **מהנתבעים** (היות והמכותב היחיד למכתב זה היה הנתבע 3, והנתבעים לא הפיצו אותו ברבים), **הרתיע עיתונאים נוספים מלדווח על הנושא, ונעז לייצר הד ציבורי סביב התביעה שטרם הוגשה לבפני בית משפט נכבד זה.** זאת גם במטרה לתקוף את הלגיטימיות של התחקיר, ולחפות על כך שהתביעה נעדרת בסיס עובדתי ומשפטי.

130. **מוכחש האמור בסעיף 48 לכתב התביעה**

131. **מוכחש האמור בסעיף 49 לכתב התביעה, למעט העבדה כי ב"כ הנתבעים אכן השיבה למכתב, בניסיון למנוע התדיינות סרק.**

132. **מוכחש האמור בסעיף 50 לכתב התביעה.**

133. **מוכחש האמור בסעיף 51 לכתב התביעה.**

134. **מוכחש האמור בסעיף 52 לכתב התביעה.** בניגוד לנוהג ולדין, התובעים סבורים כי יש מקום לחשוף בתביעה פרטים שהוחלפו במשא ומתן בין הצדדים. אולם, כדי שלא לפטור טענתם ללא תגובה, ייאמר בבירור כי הנתבעים לא הסכימו, בשום שלב, לפרסום התנצלות, הבהרה או תיקון.

135. **מוכחש האמור בסעיף 53 לכתב התביעה, למעט עצם משלוח מענה על ידי ב"כ הנתבעים.**

136. **מוכחש האמור בסעיף 54 לכתב התביעה.**

137. **מוכחש האמור בסעיף 55 לכתב התביעה.** מוטב לתובעים שיימנעו מהטחת האשמות אודות סירבול המשא ומתן, היות וידוע להם כי הנתבעים, הפועלים בהתאם לדין, לא יחשפו בפני בית המשפט הנכבד את פרטי המו"מ ואת "**האשמים**" ב"התנהלות האיטית" של המשא ומתן.

138. התיאור שהתובעים נותנים למעשים שהיו לאחר הפרסום, מעבר להיותו פסול ובעייתי, מוכחש בתוקף. אין אמת בתיאור העולה מכתב התביעה כאילו התובעים דרשו לערוך ראיון עם יו"ר המועצה כביכול "רק בכפוף להבהרה, תיקון והתנצלות שיפרסמו התובעים" - וכל שראוי לומר בתגובה הוא שתיאור זה **רחוק מהמציאות, כרחוק מזרח ממערב.**

139. כדי למנוע דיון מיותר **ובתנאי שיוסכם** מראש שבכך ימוצה הדיון, יסכימו הנתבעים כי פרטי המשא ומתן יועברו לידעית בית המשפט, וכדי למנוע הטעייה נוספת, יעמדו הנתבעים על כך שיצורף **הנוסח האחרון** שהוחלף בין הצדדים, לרבות חילוקי הדעות עליו, למען יראה בית המשפט הנכבד למה באמת הסכימו הצדדים.

140. מוכחש האמור בסעיף 56 לכתב התביעה.

טענות לנזק

141. מוכחש האמור בסעיף 57 לכתב התביעה.

142. מוכחש האמור בסעיף 58 לכתב התביעה.

143. מוכחש האמור בסעיף 59 לכתב התביעה.

144. מוכחש האמור בסעיף 60 לכתב התביעה. דומה כי עמדתם של רשויות הממשלה והחוק אינה מעניינת את התובעים, שאלמלא כן, לא היה הוועד הממומן על ידי התובעים מעודד עבירה על החוק והתנגדות להחלטות שהתקבלו כדין בממשלה.

145. מוכחש האמור בסעיף 61 לכתב התביעה.

146. מוכחש האמור בסעיף 62 לכתב התביעה. **בכתב התביעה לא פורטו הנזקים שהתובעים טוענים להם. התובעים טוענים לכל היותר לנזק כללי (מוכחש).** אין בכתב התביעה **ולו גם** ראשית טענה לנזק ספציפי שיש בו כדי להצדיק העמדת סכום התביעה על הסכום האסטרונומי של מיליון ₪!

147. התובעת 1 היא תאגיד, אשר אינו רשאי לתבוע על פי מנגנון הפיצוי הסטטוטורי בחוק איסור לשון הרע, וללא הוכחת נזק של ממש. לפיכך, אין ממש בתביעה לפיצוי.

148. מוכחש האמור בסעיף 63 לכתב התביעה.

149. מוכחש האמור בסעיף 64 לכתב התביעה.

150. מוכחש האמור בסעיף 65 לכתב התביעה.

151. מוכחש האמור בסעיף 66 לכתב התביעה.

152. מוכחש האמור בסעיף 67 לכתב התביעה.

153. מוכחש האמור בסעיף 68 לכתב התביעה.

154. מוכחש האמור בסעיף 68(א) לכתב התביעה. בתי המשפט אינם מוסמכים לצוות על נתבעים לפרסם התנצלות, שהיא סעד שאינו קבוע בחוק איסור לשון הרע. כפי שבתי המשפט אינם מחייבים אדם לאהוב או לשנוא את זולתו, אין הם יכולים לחייבו להתנצל.

155. מוכחש האמור בסעיף 68(ב) לכתב התביעה.

156. מוכחש האמור בסעיף 68(ג) לכתב התביעה.

157. הנתבעים יטענו כי עומדות להם הגנות חוק איסור לשון הרע.

158. הנתבעים יטענו כי אין באמור בפרסום משום לשון הרע כלפי התובעים.

159. הנתבעים יטענו כי עומדת להם הגנת סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, לרבות ההגנות בסעיפים 13(1), 13(2), 13(3), 13(5), 13(7), 13(9), 13(10), 13(11).

160. הנתבעים יטענו כי עומדת להם הגנת סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, הדברים שפורסמו היו אמת והיה בפרסומם עניין ציבורי רב, וככל שקיימים בפרסום פרטים אשר לא תוכח אמיתותם, הרי שמדובר בפרטי לוואי שאין בהם פגיעה של ממש בתובעים.

161. הנתבעים יטענו כי עשו את הפרסום בתום לב.

162. הנתבעים יטענו כי עומדת להם הגנת סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, לרבות הגנת סעיפים 15(1), 15(2), 15(4), 15(5), 15(6), 15(7).
163. לחילופין עומדות לנתבעים ההקלות הקבועות בסעיף 19 לחוק איסור לשון הרע.
164. הנתבעים יטענו כי לתובעים אשם תורם וכן הסתכנות מרצון, עקב סירובם העיקש לשתף פעולה עם הנתבעים עובר לפרסום, וזאת בהתאם לסעיפים 5, 65 ו-68 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש].
165. כמו כן, הנתבעים יטענו כי התובעים לא עשה להקטנת נזקיהם המוכחשים.
166. כל טענות הנתבעים כפי שיפורטו בכתב הגנה זה נטענות בהשלמה או לחילופין, והכל לפי העניין, הקשר הדברים והדין.
167. כל טענות התובעים ו/או העובדות הכלולות בכתב התביעה, למעט עובדות וטענות אשר הנתבעים הודו בהן במפורש, מוכחות בזאת, בין אם צוין הדבר במפורש ובין אם לאו.
168. אין בהעלאת טענה ו/או באזכור עובדה בכתב ההגנה כדי להעביר את נטל ההוכחה ו/או הראיה של התובעים אל הנתבעים, בכל עניין שבו היה נטל ההוכחה ו/או הראיה מוטל על התובעים אלמלא נטענה ו/או אוזכרה העובדה.
169. בכל מקום בכתב ההגנה בו הוכחש האמור בכתב התביעה, ואחריו מופיע פירוט טענות הנתבעים, אין בפירוט הטענות כדי לגרוע מכלליות ההכחשה.
170. לאור האמור, מתבקש בית המשפט לדחות את התביעה במלואה, ולחייב את התובעת בחוצאות לדוגמא, ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

ליאת מרגמן-רביד, עו"ד

ב"כ הנתבעים

מיכיל מזור, עו"ד